

in pretočila. Potem je velel ded Božil peklenščku, naj zmečkane jagode vrže v reko.

»Čemu neki v vodo?« je vprašal hudobec, »tudi iz njih se da kaj napraviti!«

»Ali res?« je vprašal starec.

»Daj mi kapo, pa ti povem!«

»Ne dam je, dokler ne poveš!«

In tedaj je hudobec deda Božila naučil delati iz tropin žganje. Nova pijača je dedu Božilu ugajala in je vruga pohvalil.

Hudobec je bil dedove pohvale ves vesel, pa je pripomnil: »O, ko bi ti vedel, kaj še vse znam!...«

»Pokaži mi torej še kaj,« je prosil ded, »dam ti nazaj kapo in te spustim!«

Nato mu je hudobec odgovoril: »Če hočeš, da ti še kaj pokažem, pokaži mi mojo kapico, da bom videl, ali jo imaš še.«

»Pokaži ti prej, potem pa jaz,« je priteknil ded. Peklenšček je tedaj povedal: »Če zmečkaš siratko, dobiš skuto.«

»Tudi to je dobro,« je pokimal ded.

»No, ded Božil, zdaj mi pa pokaži kapo!«

Starec je oprezno zaprl vrata, segel v žep in potegnil iz njega čepico. Hudobec je priskočil in mu z eno roko izvil svojo čepico, z drugo pa je vzela čepico dedu z glave. Svojo čepico je naglo poveznil na glavo, sedel na dim nad ognjiščem in švignil skozi dimnik. Postavil se je vrhu slemena in zavpil dol na deda: »Ha, ha, ded Božil, kakor si imel ti mene za hlapca, tako bom zdaj jaz delal s teboj, kar me bo volja!«

»Božil, zdaj je po tebi!« je vzdihnil ded.

»Hej, ded Božil, ko pride dan, pridem po tvojo dušo! Tedaj ti dam kapo nazaj,« je rogateg še zaklical in zginil.

Danilo Gorinšek:

V nedeljo.

*Bim-bam, v božji hram,
Bog ponuja srečo tam.
Kdor zajame za ves teden,
ni nesrečen več nobeden.
Ej, osakomur dobro tam.
bim-bam. v božji hram!*

